

ІВАНЧУК Юлія Гнатівна,
головний фінансовий інспектор
Департаменту контролю у сфері
будівництва Державної аудиторської
служби України
ПРОТОПОПОВА Наталія Андріївна,
старший викладач кафедри
аналітичної економіки та менеджменту
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ТА МЕТОДИ ПРОВЕДЕННЯ РЕВІЗІЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Ревізія фінансової звітності є важливою процедурою, яка дозволяє перевірити достовірність, повноту та правильність фінансової інформації, яку надає установа. Вона виконується з метою забезпечення надійності фінансової звітності та довіри відповідних стейкхолдерів, таких як акціонери, кредитори, державні органи, інвестори та інші зацікавлені сторони.

Один з основних принципів ревізії фінансової звітності – це незалежність ревізора. Ревізор повинен бути незалежним від організації, ревізія якої проводиться, з метою забезпечення об'єктивності та неприбутковості від його роботи. Для досягнення цього принципу ревізор повинен дотримуватися суворих етичних норм та стандартів ревізії.

Ще одним важливим принципом ревізії є планування та виконання перевірки відповідно до відповідних стандартів ревізії. Це включає вивчення бізнес-процесів організації, оцінку ризиків, вибір методів ревізії та визначення обсягу ревізійних процедур. Ефективне планування ревізії дозволяє ревізору ефективно виконувати ревізійні процедури та отримувати адекватну ретельну інформацію для забезпечення достовірності фінансової звітності.

Один з основних аспектів ревізії фінансової звітності – це оцінка ризиків. Ревізор повинен визначити та оцінити ризики, пов'язані з фінансовою звітністю організації, зокрема можливість помилок, викривлення, шахрайства та неправильного застосування фінансових стандартів. Оцінка ризиків дозволяє ревізору сконцентрувати своє увагу на найважливіших аспектах фінансової звітності та відповідно планувати ревізійні процедури.

Іншим важливим аспектом ревізії є вибір ревізійних процедур. Ревізор повинен визначити відповідний обсяг та характер ревізійних процедур, які дозволять отримати достатній аудиторський доказ про достовірність та правильність фінансової звітності. Ревізійні процедури можуть включати аналітичні процедури, детальні перевірки, внутрішні контрольні процедури та інші ревізійні техніки, залежно від природи та обсягу діяльності організації.

Одним із ключових аспектів ревізії фінансової звітності є внутрішній контроль. Внутрішній контроль – це система процедур та заходів, розроблених організацією з метою забезпечення надійності та точності фінансової звітності. Ревізор повинен оцінити ефективність внутрішнього контролю організації, оскільки це може вплинути на ризик помилок, викривлення, шахрайство та інші неправильності у фінансовій звітності. Ревізор має перевірити, чи існує ефективна система внутрішнього контролю, яка забезпечує достовірність та точність фінансової звітності організації, та дотримується організацією установлених внутрішніх контрольних процедур.

Ревізор також повинен оцінити ризик шахрайства та корупції в організації. Це може включати перевірку наявності процедур запобігання та виявлення шахрайських дій, оцінку контролю за доступом до фінансової інформації, перевірку на наявність конфлікту інтересів серед керівництва та співробітників організації, а також аналіз несподіваних змін у фінансовій звітності, які можуть вказувати на можливе шахрайство.

Крім того, ревізор повинен провести аналітичні процедури, які дозволяють оцінити згідність фінансової звітності щодо попередніх періодів, бюджетів та інших порівняльних показників. Це може включати аналіз фінансових показників, тенденцій, відхилень та неспівпадінь, які можуть вказувати на можливі ризики чи помилки у фінансовій звітності.

Додатково, ревізор може використовувати детальні перевірки, такі як перевірка підтверджень від сторонніх осіб, фізичний огляд майна та обладнання, а також перевірка документації, що підтверджує операції та транзакції, з метою перевірки правильності та відповідності фінансової звітності організації. Детальні перевірки дозволяють ревізору отримати докладніше розуміння фінансової діяльності організації, перевірити джерела та достовірність інформації, включеної до фінансової звітності.

Крім того, ревізор може також використовувати аналітичні процедури, які включають порівняння фінансових показників організації з показниками попередніх періодів, порівняння з іншими подібними організаціями або відповідними індустріальними стандартами. Аналітичні процедури дозволяють ревізору виявити аномалії, викривлення чи незвичайні тенденції у фінансовій звітності, які можуть свідчити про можливі помилки чи шахрайства.

Також важливим аспектом ревізії фінансової звітності є збір аудиторських доказів. Ревізор повинен зібрати достатній обсяг аудиторських доказів, які підтверджують правильність та достовірність фінансової звітності організації. Аудиторські докази можуть включати документи, контракти, підтвердження від сторонніх осіб, внутрішню та зовнішню документацію організації, а також висновки та відомості, отримані у процесі ревізійних процедур.

Отже висновком про основні принципи та методи проведення ревізії фінансової звітності організації можна зазначити, що ревізор, використовуючи професійні знання, досвід та відповідні аудиторські стандарти, проводить відповідальний та всебічний аналіз фінансової звітності з метою висловлення

незалежної думки про її достовірність та правдивість. Ревізор використовує різноманітні методи, такі як аналітичні процедури, перевірка внутрішнього контролю, детальні перевірки та перевірка документації, що підтверджує операції та транзакції. Крім того, ревізор може залучати сторонніх експертів, виконувати фізичний огляд майна та обладнання, а також перевіряти підтвердження від сторонніх осіб. Загальна мета ревізії – забезпечити високий рівень впевненості в достовірності фінансової звітності, що дозволяє користувачам фінансової інформації вірити в її об'єктивність та надійність. Аудиторський висновок, узагальнюючи результати ревізії, містить висновки ревизора щодо відповідності фінансової звітності прийнятим аудиторським стандартам та відмічає будь-які застереження або зауваження, які виявлені в ході ревізії.

Список використаних джерел:

1. Блінова В. С., Горобець В. О., Романова О. Г. Аудиторська діяльність в Україні: організаційні та професійні аспекти: монографія. Вид-во: Центр учбової літератури, 2017.
2. Копічинська Л. І. Аудит: підручник. Вид-во: Наукова думка, 2019.
3. Донцова С. О., Гузьяк М. В., Карпенко О. М. Організація та проведення аудиту: підручник. 2018.
4. Гладченко О. В. Аудиторський процес: теорія, методика, організація: монографія. Вид-во: Видавничий дім «Ін Юре», 2016.

РАЗУМОВА Ганна Вікторівна,
професор кафедри аналітичної
економіки та менеджменту
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
доктор економічних наук, доцент
ХМАРА Олена Олегівна,
здобувач вищої освіти
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

СУЧАСНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Продовольча безпека України в умовах війни є однією з важливих проблем, яка стала актуальною після початку конфлікту на сході країни. Війна спричинила значні збитки в сільському господарстві, знизилася продуктивність ґрунтів, зменшилася кількість худоби та птахів, а також були позбавлені можливості працювати на полях та займатися рибальством.